

אגרא דכלה

ב ז [לרוח ממללא, וגם למה אמר לכל בשר, ולא לכל אדם או לכל איש: ואחשבה לדעת דהנה הפרנס והמנהיג והרב עם תלמידיו... כשמסתלק הרב לעולם העליון הגם שישאבו התלמידים שפע תורה ועבודה מרב אחר, לא תנחו דעתם משום ההוא ורוחא דשדא בגווייהו הראשון דמקשקש במיעיהם, לו יהיה השני גדול בערך הראשון (ובאלה הדברים תנחו דעתינו שלא יהיו דברי רז"ל סותרים אהודי (עיין בזה הרקיע) שאמרו מלך שמת כל ישראל ראויים להיות מלכים תלמיד חכם שמת אין לו תמורה (הוריות ג), ובמקום אחר דרשו (יומא לח ע"ב) זרח השמש ובא השמש עד שלא שקעה שמשו של פלוני זרחה שמשו של פלוני, ואמרו אין צדיק נפטר מן העולם עד שיהיה צדיק כמותו בעולם, והנה היא סתירה מופלגת, ובמה שכתבנו דבריהם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, כי הגם שיהיה צדיק כמוהו בעולם, לתלמידיו לא נקרא תמורה) והבן, וזולת אם הצדיק הב' הוא ג"כ מאותו שורש הקדושה של הראשון וממקור אחד יצאו תנחו במעט דעת התלמידים בו כדמיון האשה ביבום האח (אבל בודאי אינו כמו הראשון), דוק ותשכח בתלמידי רבי מאיר אצל ר' יהודה (עי' קידושין נב ע"ב), הגם שהלכה כרבי יהודה לגבי רבי מאיר, והבן, והנה לפי זה שהצדיק המשפיע לעם דרכי י"י, הוא בחינת צדיק יסוד עולם הנקרא כל בשר, והוא המשליך הרוח במיעיהם, והבן מאד:

ועתה אחיי וריעי התבוננו נא דברי הרועה הנאמן שביקש מהש"י להיות הוא שדא בגווייהו בכל ישראל רוחא קדישא מדרגיה דיליה דרגא דדעת, והיה מתיירא הגם שיעמוד צדיק אחר אחריו להשפיע עכ"ז לא תנחו דעת הצאן קדשים מחמת ההוא רוחא דשדא בגווייהו הרעיא מהימנא, והיו התלמידים נפרדים בדעתם מן הרב ולא תתישב דעתם, והיו נפרדים זה מזה התלמידים ג"כ ולא יוכלו לקבל ההשפעה, על כן ביקש יפקוד י"י שאתה הוא אלקי הרוחות לכל בשר, והיינו שאתה הוא האלקים לכל הרוחות דשביק צדיק יסוד עולם

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. על פי פשוטו יש לפרש ענין התייחסות הלזה, דהנה אמרו רז"ל [ברכות ה.] לעולם ירגיז אדם יצר טוב וכו', פירוש ההרגזה הוא, דהנה אין תימה בעשותו מצוה שהוא אינה נגד טבעו, אבל בעשותו האדם דבר שהיא מתנגדת לטבעו בעבור אהבת הבורא לזה יקרא עובד, וזה הפירוש שאמרו רז"ל ושבתם וראיתם בין צדיק וכו' בין עובד וכו' [מלאכי ג יח], שאינו דומה שונה פרקו מאה פעמים למאה ואחד [חגיגה ט ע"ב], ופירש בו בעל התניא [ליקוטי אמרים פט"ו] להיות שכל לימודם היה ללמוד כל פרק ק' פעמים, על כן שב הענין להם להרגל טבעי ולא מיקרי עדיין עובד אלקים בזה, מה שאין כן האחת היתירה שלא כטבע לזה יקרא עובד אלקים. והנה פינחס הוא בן אלעזר בן אהרן הכהן שהם כולם אנשי חסד רודפי שלום כמדתם מדת החסד, והנה בודאי היה טבעו בתולדותו שלא להתכעס ולא להתקצף ולהיות מרודפי שלום, והנה שינה את טבעו המורגל עשות נקם כזה בהרגש מופלג בעבור אהבת הש"י, בודאי מהראוי שיטול שכרו מדה כנגד מדה ברית שלום, להיות שהפך את טבעו המורגל לרדוף שלום, לחרור בריב עם כל ישראל, על כן השיב את החימה ונטל שכרו בשלום, וזה שרמוז רז"ל במדרש [במ"ד פכ"א א'] פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, אמר הקב"ה בדין הוא שיטול שכרו, והבן:

ובני קרח לא מתו. שמעתי מאת כבוד אדמו"ר הרב הק' מהרמ"מ זצוק"ל רמז הפסוק ובני קרח לא מתו. הגם כי קרח בעל המחלוקת מת, עכ"ז בני קרח תלמידי בעלי המחלוקת לא מתו, כי בכל דור ודור יש ניגוד מבעלי המחלוקת על הצדיקים וההולכים בתוכם, ונ"ל דנפקא מינה למיבעי רחמי: אלקי הרוחות לכל בשר. כבר דקדקו רז"ל [במ"ד פכ"א ט"ו] למה אמר בכאן דוקא אלקי הרוחות, ואמרו שביקש שימנה פרנס כזה שיהיה יכול להלוך נגד רוחו ודעתו של כל אחד, ועדיין לא ידענו למה בחר ברוחות, ולא בנשמות ונפשות, ובפרט אם הכוונה על הדעת השכל והמחשבה הלא זה פעולת הנשמה, כי מהרוח הוא רק פעולת הדבור כמו שתירגם אונקלס [בראשית

דבר המערכת

לקנאות קנאת הברית שלום ועי"ז יבוא ויטול שכרו משלם ויבוא לבשר בשלום ב"ב, יזכנו הש"י לראות פניו הצהובות במהרה בימינו, ועוד יתבאר לפנינו בעזה"י בפנים אחרים: ע"כ ורכך מביא רבח"ק בספרו אגרא דכלה פרשת וישב על הפסוק ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן, להבין את הקשר בין יוסף הצדיק למידת השלום ששלח אותו יעקב לראות את שלום אחיו ואת שלום הצאן, וזלה"ק: וכבר ידעת שמדת יוסף הוא יסוד עולם המברר ניצוצין ומשים שלום בבית, בסוד את ברית שלום [במדבר כה יב]: ונקדים עוד מה שכתבו המקובלים שהניצוצין הנדחים מארבעה דורות החטאים הנ"ל, היו משוקעים בצאנו של לבן, וזה היה כל מגמת יעקב שהביאם אל הקדושה לצאנו צאן קדשים, על כן היו השבטים נקראו רעי צאן [להלן מו לב], ובאו עמהם למצרים ונגמר בירורם ממדריגת חי למדריגת מדבר, ועל ידי זה ובני ישראל פרו וישרצו (שמות א ז). ובזה תבין כי רוח י"י דבר בו ביעקב ואמר ליוסף לך נא (כעת שכבר הגיע הזמן, כי מיום הזה עד שיצאו ממצרים היה רל"ב שנה, מנין ד' מילואי שם הוי"ה הנשפעים ליוסף סוד הברית, והבן), ראה את שלום אחיך (מוכרח אתה מקודם לכולם לראות ולתקן את מדת השלום, דרגא דברית שלום של כל אחיך במה שאתה תגדור עצמך מן ערות הארץ תעשה הכנה לבירור, ואחריך כל אדם יטו, וגם) את שלום הצאן (אשר עדיין הם מגולגלין בצאן, ויזכו אחר כך במצרים לעלות למדריגות מדבר, גם יהיו במדריגות השלום שיהיו גדורים מן הערוה), והשיבני דבר ר"ל שיישיבהו לסימן אותו הדבר שמצוהו, ור"ל בעת שיתגלה לאחיו במצרים ויגיע העת שירד יעקב עם בניו למצרים, ישלח לו סימן אותו הדיבור בעצמו שמצוהו שילך לראות את שלום אחיו, והיינו שישמור בריתו לשם ויהיה במדריגת השלום לאחיו:

במסכת שבת כג ע"ב: נר ביתו עדיף משום שלום בית. מסביר שם רביה"ק בספרו [בני יששכר - מאמרי חדשי כסלו טבת - מאמר ד אות לב] וזלה"ק: ועוד בה שלישיה, נעשה הנס על ידי כהנים, הנה בודאי היו מבני פנחס ניתן לו ברית שלום [במדבר כה יב] שיהיה הוא המבשר

בפרשתינו: **הנני נותן לו את בריתי שלום.** הספרים הקדושים כבר מסבירים את הקשר למסירות נפש עבור כבוד שמים של פנחס בן אלעזר ולשכר שקיבל את בריתי שלום, רבינו הק' בספריו מסביר את הענין והקשר בין המסירות של פנחס לענין השלום, אשר הינו גם השלום הפרטי של היהודי המתנהג בקדושה וגם השלום הכללי עבור כלל ישראל דהיינו הגאולה מכל הגליות והצרות שנקראת השלום, שיהיה בזכות פנחס קנאה. וזלה"ק: במדרש [פכ"א א'] פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן אמר הקב"ה בדין הוא שיטול שכרו. המדרש הזה אומר דרשוני וחיו, והנראה דבא לתרץ דהנה פינחס זה הקדוש נכתב בכל מקום מלא יו"ד, מה שאין כן שאר אנשים ששם פנחס כגון פנחס בן עלי וכיוצא, ובא לתרץ ג"כ למה מייחסו אחר אהרן הכהן, ונראה דאתיא למאן דאמר לא נתכהן פנחס עד שהרגו לזמרי [זבחים קא ע"ב], והנה קשה למה לא צוה הש"י למשחו בהתחלת משיחות הכהונה, אך הוא לדעתי כי הוא היה מסוגל לגאולה העתידה במהרה בימינו, כי הוא יהיה המבשר לעתיד לעשות שלום בעולם, דרגא דברית שלום, והנה היה מוכרח לעשות הכנה לזה לקנאות קנאת הברית שלום, והיה גלוי וידוע לפני הבורא עולם שעתידה המעשה הזאת שתבוא לידו לקנאות קנאות הברית להרוג נשיא שבט מישראל ולהשים נפשו בכפו עבור זה, והנה לזה צריך להיות מסטרא דגבורה לעשות נקמה ודין כנודע, ומדת הכהן מדרגא דחסד ולוי מדרגא דגבורה, על כן לא נתכהן ונשאר לוי מסטרא דגבורה כי היה מוכן לעשות נקמה ודין בקנאותו קנאת הברית שלום כדי שיטול שכרו לבא לעתיד לעשות שלום ולבשר שלום, על כן נקרא שמו פינחס מלא יו"ד, בגימ' יצחק מדת הדין, וכשקיים המצוה המוטלת עליו אז נתלבש בו נשמת נדב ואביהוא בני אהרן הכהנים המשוחים מסטרא דחסד ונתבשר לכהונת עולם:

וזה יש לפרש בכוונת המדרש פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, הוקשה פינחס ביו"ד, גם יחוסו אחר אהרן גם באמת למה לא נתכהן עד היום, ז"ש אמר הקב"ה בדין הוא, ר"ל הנה שמו בגימ' יצחק מעיד עליו שהוא מסוגל עשות נקמה ודין, על כן נשאר ללוי מסטרא דגבורה כדי שיעשה המוטל עליו

מלכות עשו שונא שלום והיתה ל"י המלוכה הוא יום המקווה ל"י, והנה להיות הישועה הזאת בביטול מלכות יון היה כעין חינוך והרגל לגאולה העתידה ב"ב שיבא פנחס אליהו לבשרנו בשלום, על כן הנס הזה נעשה על ידי הכהנים מזרע פנחס, הם המברכים את בני ישראל בשלום, ונעשה הנס בנר הוא שלום בית כמו שאמרו רז"ל (שבת כג ע"ב). עכ"ל"ק.

ה' פנחס בחזון הקודש דבריו חק' בדיוג
ברכת לול שבת
ידידכס פנחס בנימין בן אנה לאה

שלום ב"ב בגאולה האחרונה (עיי"ש בתרגום המיוחס ליונתן). פנחס. ריש פסוק לית, הנה דין ריש פסוק, לרמזו הוא יהיה ראש להפסק הגליות כי הוא יהיה המבשר הראשון בשלום, וזה הנני נתון לו את ברית שלום, וכן כתב התרגום יונתן למבשרא גאולתא בסוף יומיא:

והנה נקראים הימים האלה חנוכה שהוא חינוך והרגל לגאולה האחרונה כאשר כתבתי לך כמה פעמים, ועוד יתבאר א"ה, והנה אמרו רז"ל במדרש ביום שעלה אליהו (הוא פנחס) למרום בו ביום הועמד מלך לאדום (הוא עש"ו שונא שלום חושבניה דדין וכו'), ממילא היום שיבא פנחס הוא אליהו בהחזרה לבשרנו בשלום תתבטל

הנקרא כ"ל בש"ר, תפקוד איש על העדה שיהיה מבחינתי ושושי שתניח דעת בניך בו, ולא יהיו הרבה ידיעות במטתו שלשלמה המלך שהשלום שלו, וזה שרמזו רז"ל בדברי קדשם שיהיה יכול להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, נגד דעתו של כל אחד, להיות הרוח שבהם שהניח הרועה הנאמן היה מדרגא דדעת, ועיין בדברי רש"י ותראה פלאות. והשיב לו הש"י קח לך דייקא, שיהיה ראוי לך לבחירתך לדעתך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו, שאתה בעצמך השפעת בו תמיד רוח הדעת שבו, וכעת ג"כ בהיותך בגדלות המדריגה סמוך לפטירתך וסמכת את ירך עליו ונתת מהוורך עליו למען ישמעו (אליו) כל בני ישראל ותנוח דעתם בו כיון שהוא מבחינתך מושפע ממך, הגם שיהיה מהוורך ולא כל הודך [כפירש"י], עכ"ז מחמת שיהיה משורשך ישמעו אליו. בינו נא אחיי וריעי בדברים הללו המסולאים בפז ותראו האמת, כי אילו נתנו אל לבם זה אנשי דורינו היו משתוממים על מה שגרמו עוונותינו פירוד לבבות החרדים אל י"י ולתורתו ונעשית התורה כאלפי אלפים תורות, הש"י ירחם עלינו וישיב שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה ויסיר ממנו יגון ואנחה:

ביום ו' הבעל"ט ד' תמוז הילולת מחותנו של רבינו בעל הישמח משה מאיהל צוק"ל

רבינו בעל הישמח משה רבי משה טייטלבוים, נולד בשנת ה'תק"ט, בעיר פשמישל שבפולין, לאביו רבי צבי הירש מזובורוב, ולאמו מרת חנה, בצעירותו למד תורה אצל דודו רבי יוסף מקולבסוב ואחר כך אצל רבי יהודה אריה הלוי, בעל "דרישת אריה" בסטריובו. בעודו נער נתפרסם שמו כעליו, וזכה להערצת גדולי הדור. כשבא לראשונה ללובלין נודע בכינוי "בעל ראש ברזל", ואע"פ שרבנו נמנה על המתנגדים, כיבדוהו בפקודת החוזה מלובלין לדרוש בבית-הכנסת, דרשה שהפליאה את כל שומעיה. בימי שבתו בלובלין דבק רבנו בחוזה מלובלין והפך לחסידו המובהק, כשהיה בן 17 כבר היו לו תלמידים רבים, ועמד בקשרי שו"ת עם גדולי התורה המפורסמים ביותר. כשנתמנה לרב בשיניבה כבר היה מפורסם כאגון וכצדיק. רבנו נשא לאשה את מרת חיה שרה אשר נפטרה בכ"ט אדר ה'ת"ר, כיהן כרב בשינאווא ובשנת ה'תקע"ח נקרא רבנו אחר כבוד לכהן כרב בעיר איהל שבהונגריה מאז נהרו אליו אלפי יהודים ואפילו גויים באו לבקש את עצתו ועזרתו. רבינו היה בעל דרשן מופלא אשר בזכות דרשותיו רבים השיב מעון, והצדיקים הק' אמרו עליו שהיה לו ניצוץ של ימימה הנביא, כי תמיד התאבל על חורבן ירושלים ולא הסיח דעתו מצפייה לגאולה.

מפורסם היה צפייתו לגאולה, וגודל כמיהתו לישועה הכללית, עד שמסופר שהיה מונח ע"י מיטתו תדיר מקלו ובגדי השבת שלו, שאם יתעורר לתקיעת שופר של משיח יהיה מוכן מיד לרוץ בלא שהות כלל, וכן מסופר שלא רצה לתקן את דירתו הרעועה, כי שאף לילך ולעלות קוממיות לארצנו הקדושה. רבינו אף ציוה את משמשו שאם ישמעו בלילה רעש כלשהו בתוך העיירה יעירו מיד, כי אולי זה קולו של המשיח. כמו כן, בכל ערב פסח היה רגיל להניח בסל מצות, יין וגביע, להניחו על כתפו ולעמוד ולהביט בחלון כדי לשמוע אם נשמע קול שופרו של משיח.

רבינו הישמח משה החדיר את תורת החסידות בהונגריה, ורבים מרבני הערים ההונגריות נהפכו לחסידיו, והמשיכו לפשט את תורת הבעל"ט בהונגריה והסביבה.

פ"א שמע הגה"צ מקאליב שמרן הגה"ק בעל "ישמח משה" האבד"ק אוהל יבוא על שב"ק לשבות בעיר סערענטש, אמר מרן הקדוש מקאליב למשמשו: אני גם הייתי רוצה להיות שבת זו בסערענטש. המשמש חשב שתיכף בבוקר יתן רבינו הוראה לעגלנו שיכין את העגלה והסוסים, אבל הגבאי של הרבי רואה שרבינו אינו מתכוון כלל לשום נסיעה, וכדרכו בכל ערש"ק קרא שמות"ט וסעד משהו בצהרים, וכן הלך לישון קצת בצהרים כדרכו בערש"ק ואח"כ לפנות ערב קרוב לשעה להדלקת הנרות, אמר הצדיק לעגלנו שיכין את העגלה להנסיעה. העגלון התפלא ושאל: רבי כ"כ מאוחר? הלא בדרך הטבע הנסיעה מקאליב עד לסערענטש צריכה לקחת הרבה שעות ולפחות משעות הבקר? אבל הוא שמע לפקודת הצדיק והתחילו לנסוע ממש בקפיצת הדרך, ומשהגיעו לסערענטש הלך כבר הגאון בעל "ישמח משה" עם חסידיו לבית הכנסת. והצדיק מקאליב אמר לעגלנו, שישים הסוסים במקומם, לבש תיכף בגדי שבת ומיד הלך לביהכ"ס, ובאמצע הדרך לביהכ"ס נפגשו שני הצדיקים בשמחה רבה. כשבאו להיכנס לביהכ"ס, אמר רבינו הישמח משה להרבי מקאליב שהוא יכנס ראשון, והשיב הרבי מקאליב, אני רק באתי לכבודו, וכבודו צריך להיכנס בראשונה, ולבסוף אמר: ממ"נ, אם כבודו יותר גדול בטח מגיע שכבודו יכנס בראשונה, ואם אני יותר גדול אז אני גוזר על כבודו שיכנס, ואז נכנס רבינו הישמח משה בראשונה. בליל שב"ק בשולחנו הטהור, רבינו הישמח משה כידוע וכהרגלו התאונן על חורבן בית המקדש, ולמה בן ישי עדיין לא בא, אמר הרבי מקאליב בהביטו בפני רבינו הישמח משה: "אוהל" רב, איר קרעכטץ אין קרעכטץ וועגען משיח'ן, אין מלאסט איך קרעכטצען, ווען איך וואלט גיגעבען איין קרעכטץ וואט עהר שוין דא גיווען" [אתה מתאנח בגלל המשיח ומנחיים לך להתאנח. אילו אני הייתי נאנח הוא כבר היה פה] עכ"ל"ק.

רבינו נפטר בשבת קודש כ"ח תמוז שנת תר"א והובא למנוחות באוהעל, לאחר שהדברי חיים מצאנו נשא עליו דברי הספד. הישמח משה השאיר את בנו רבי אליעזר ניסן מדרוהביטש, ואת חתנו הארי דבי אליע.

רבינו בספרו מעין גנים מביא בענין שלא צריכים להבין את טעמי כל המצוות אלא לקייםם כפשוטם וכלשונם וזל"ק: וראיתי לציין לספר ישמח משה פ' יוצא ד"ה וידר יעקב וכו', דהנה בכל מצוה יש כוונת ידועים ליחידי סגולה בכל דור ויותר מזה אשר לא נודעו רק לרשב"י וחסידיו, ויותר עוד מהמה אשר עקבותיהם לא נודעו עוד לשום נברא רק המצוה יתברך יודע מקומה ע"כ: זיעוכי"א.

מהנעשה בחצרות קדישין
מוסדות 'בני יששכר' בדינוב
בנין 'בית צבי ופי"א' רובת בנס
הרב ר' אליעזר קעסנטבוים ובנו ר' יואל שליט"א

פנחס לפי המסורת רבות בשנים, ישוה דינוב בחורי ישיבת בעלזא מאנטשעטער בראשות המג"ש הרב יצחק וינד והרה"ר מרדכי לופטיג שליט"א. וכן ישוה עוד קבוצות יהודים בדינוב.
המעוניינים להירשם לשבת דינוב או באמצע השבוע להתקשר ל: 050-4132188 כמו"כ אפשר להזמין נסיעות לפולין בתקופה הקרובה.

בשבת פרשת בלק שהו דינוב קבוצה בראשות כ"ק אדמו"ר הרה"צ ר' אהרן בריל מזירקה שליט"א וכן עוד יהודים, בשבת זו פרשת

חוזרים ובגדול!

חסע בין הזמנים לבודדים, למשפחות ולקבוצות

חלול א'

ציאה: יום רביעי י"ט אב (28.7.2021 למינים) פרישת עקב לבודפסט במסלול: קאלוב ראצפערט קראסטיר לניה, יום חמישי ליסקא איעהל רימנב דינב לניה, יום ו' לאצוט, לייזענסק, שינאווא, טוקלוב, שבת מעין עולם הבא בדינוב.

א"א בית הכנסת העתיק בליסקא, הרי הקרפטים ושיט במעינות סוליקה, דינב ארוחת ערב, ציאה ללובלין קאזיץ וורשא, חזרה: טיסה ביום שני כ"ד אב לפנות בוקר לארצינו הק'

המחיר 2600 ₪

חלול ב'

ציאה: יום חמישי כ' אב (29.7.2021 למינים) פרישת עקב בערב לוארשא, במסלול: שינאווא טוקלוב לייזענסק לאצוט דינב טועמיה ושינה בערב שבת, שבת מעין עולם הבא בדינוב.

א"א בית הכנסת העתיק בליסקא, הרי הקרפטים ושיט במעינות סוליקה, דינב ארוחת ערב, ציאה ללובלין קאזיץ וורשא טיסה ביום חזרה: טיסה ביום שני כ"ד אב לפנות בוקר לארצינו הק'

המחיר 2300 ₪

נ.ב. תוספת למחזור ההלו ונחזר 300 ₪ לאדם, אלו שיזמינו עד ר"ח אב יקבלו חדר לינה עבור זוג באגף הפולטים ללא תוספת תשלום.
להרחשה ובירור פרטים באימייל: 9936099d@gmail.com

נדאג עבורכם עבור אישורי נסיה לכל המדינות
לארגון חסע לקבוצות למשפחות בהתאמה אישית
נא לפנות לטלפון: 050-4132188

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה

הגליון יוצא לאור ע"י מוסדות 'בני יששכר' בית המדרש דינוב, רחוב בלזר 17 ירושלים | הערות אפשר לשלוח לת.ד. 5495 ירושלים או באימייל: info@moreshet.pl | המעוניינים לקבלת העלון באימייל, ישלחו בקשה לאימייל הנ"ל.
Design. לרר